

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4599

Doknr.
41504969

Dato
25-09-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 22. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 765 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 765:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 18. august 2025 vedrørende bekymringer i forhold til plejefamilier og nationale tvangsadoptioner? Spørgsmålet henviser til SOU alm. del – bilag 429."

Svar:

I den henvendelse, jeg bliver bedt om at kommentere, beskriver en borger en række oplevede udfordringer i forbindelse med brugen af adoption i sager, når det må antages, at barnet vil være anbragt i en længere årrække, og kommunen derfor skal overveje, om hensynet til kontinuitet og stabilitet i barnets opvækst taler for, at barnet får en ny familie gennem adoption. Der beskrives således en bekymring i forhold til processen fra anbringelse uden for hjemmet til adoption – både i forhold til barnet, plejeforældre og kommende adoptanter.

Jeg vil indledningsvis understrege, at afgørelser om adoption uden samtykke er meget indgribende afgørelser for alle involverede. De stiller store krav til sagsbehandlingen hos de involverede myndigheder og forudsætter stor opmærksomhed på barnets bedste i hele processen.

Jeg kan oplyse, at det er kommunerne, der har ansvaret for at sikre, at et barn eller en ung får den fornødne sociale hjælp og støtte efter barnets lov. Det gælder også, hvor der er igangsat en adoptionsproces, og efter en adoption, i det omfang et barn eller en ung ud fra en konkret vurdering af forholdene har behov herfor.

Det er også kommunen, der har ansvaret for at sikre, at plejefamilier er klædt på til at håndtere de problemstillinger og udfordringer, der kan opstå under et anbringelsesforløb. Kommunen skal således sikre, at plejefamilien gennemfører den fornødne efteruddannelse og modtager den fornødne supervision, rådgivning og vejledning i overensstemmelse med opgavens omfang. Det er i den sammenhæng vigtigt, at kommunen forbereder plejefamilien på den opgave, det er at være plejefamilie for et barn eller en ung, der skal videre i en adoptivfamilie.

Når Ankestyrelsen har truffet afgørelse om, at et barn skal bortadopter uden samtykke til personer, som barnet ikke kender i forvejen, placeres barnet hos de kommende adoptanter, som Adoptionsnævnet har matchet barnet med. Der er på dette tidspunkt endnu ikke sket en adoption, og placeringen ophører først, når der udstedes adoptionsbevilling. Herefter har barnet fået en blivende familie.

Muligheden for midlertidig placering hos de kommende adoptanter blev indført med en ændring af adoptionsloven den 1. juli 2019. Formålet med ændringen er at give barnet en mulighed for at knytte bånd til adoptivfamilien og få en tryk og stabil hverdag hos en familie, som ønsker barnet. Det fremgår af bemærkningerne til loven, at denne mulighed for at skabe stabilitet i barnets hverdag opvejer den usikkerhed, der er i forhold til domstolenes endelige afgørelse om adoption.

Hvis domstolene ophæver den administrative afgørelse om adoption uden samtykke, er der mulighed for, at barnet bliver hos familien i en anbringelse efter barnets lov, hvor familien er netværksplejefamilie. På den måde kan den opnåede tilknytning bevares og barnet kan undgå endnu et skift.

Kommunerne har ansvaret for at sikre en god overgang for barnet fra anbringelsesstedet til den kommende adoptivfamilie med udgangspunkt i det enkelte barn og ud fra barnets alder, relationer og eventuelle særlige behov, så processen bliver så skånsom som mulig for barnet. Der skal også indtænkes praktiske hensyn til plejefamiliens behov og familieliv. Kommunen kan få rådgivning om tilrettelæggelse af forløbet fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO).

I fasen frem mod udslusningen til den kommende adoptivfamilie skal familien have første del af den obligatoriske PAS-rådgivning, som forestås af en psykolog knyttet til Ankestyrelsens PAS-rådgivning. Denne rådgivning ligger umiddelbart før og efter hjemtagelsen af barnet. Her kan adoptanterne forholde sig mere konkret til den forestående adoption. Den obligatoriske rådgivning gør det muligt at genopfriske den viden, som adoptanterne fik på det adoptionsforberedende kursus med afsæt i det konkrete barn.

Hovedformålet er at klæde adoptanterne på til at hjælpe barnet med det skift, barnet nu skal igennem – det vil ofte være det andet store skift, barnet skal igennem i dets liv.

Der er ingen tvivl om, at både barnet og de involverede voksne er i en meget sårbar position, når barnet skal flyttes fra en anbringelse og ind i den kommende adoptivfamilie. Derfor er det også afgørende, at forløbet tilrettelægges så skånsomt som muligt ud fra de konkrete forhold i sagen og ud fra et grundlæggende hensyn til barnets bedste i hele forløbet fra anbringelse til adoption.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister